

R]entree

.....
jubileum
editie
.....

Vervangingsfonds

Jubileumcongres

Ode aan de Invaller

100

- • Eén op de tien kinderen weleens naar huis gestuurd
- • Invallers aan het woord
- • 'Onderwijs doe je nooit alleen' - interview met Piet Holthuis • •

Vervangingsfonds

25

uitgave december 2017

Ontwikkelingen en achtergronden op het gebied van personeel en beleid, werkloosheid, re-integratie en vervanging van onderwijspersoneel.

3..... Column

4..... *Invallers aan het woord*

8..... *Media-aandacht voor invaller*

10..... *Eén op de tien kinderen weleens naar huis gestuurd*

12..... **Ode aan de Invaller** *Invaller centraal tijdens bijzondere jubileumavond*

16..... *'Wat is eigenlijk het doel van ons onderwijs?' - Claire Boonstra*

18..... *'Succes draait volledig om mensen, die goed functioneren' - Toon Gerbrands*

20..... *'Onderwijs doe je nooit alleen' - Interview met aftredend voorzitter Mr. P.H. (Piet) Holthuis*

24..... Contact

Uitgave

R|entree is een (gratis) uitgave van het Vervangingsfonds. Het is bestemd voor managers, directeuren, bestuursleden en P&O-adviseurs die werken in of voor het primair onderwijs en op

de hoogte willen blijven van ontwikkelingen en achtergronden op het gebied van personeel en (arbo) beleid, het voorkomen en beperken van ziekteverzuim, re-integratie en vervanging van onderwijspersoneel.

Redactie

Denis Vijgen
Wim Hooijmans
Caroline Evenhuis

Teksten

Wim Hooijmans
Caroline Evenhuis

Lindblom Public Relations
Emiel Lijbrink
Diana Kleinjans

Fotografie

Marcel van Hoorn
Jeroen Jumelet

Twiet Creative Marketing
Roos van Osnabrugge
Renske Derx

Waardering

Waarom hebben we het zo weinig over invalleerkrachten terwijl we er zo afhankelijk van zijn binnen het onderwijs? Kennen we hun beweegredenen en ervaringen? En krijgen vervangers eigenlijk wel de waardering die ze verdienen? Een greep uit de vragen die bij ons naar boven kwamen toen we eerder dit jaar nadachten over een bijeenkomst rond het **25 jarig jubileum** van het Vervangingsfonds.

Natuurlijk, vanuit het Vervangingsfonds hebben we het veel over vervangers, maar eerlijk gezegd vooral als middel en oplossing voor een uitgevallen leerkracht. Hoog tijd om daar verandering in aan te brengen. Zo ontstond ons idee voor een mini-campagne: *Ode aan de Invaller*. En daarmee hadden we gelijk de titel en het thema van ons Inspiratiediner op 21 november jongstleden.

We maakten portretjes van invallers, hoorden hun verhalen, maar deden ook onderzoek onder ouders. Op die manier kregen we nieuwe inzichten en feiten boven tafel. Dusdanig nieuwswaardig dat vrijwel alle media ons persbericht opgepakt hebben. Van het Algemeen Dagblad tot het Jeugdjournaal en van Hart van Nederland tot het Reformatorisch Dagblad. Missie geslaagd: de invaller stond volop in de spotlights. En terecht. Want wie je ook spreekt: invallers verdienen meer waardering. En we moeten zuinig op ze zijn!

Wie ook waardering verdient, is Piet Holthuis. Na ruim acht jaar neemt hij afscheid als bestuursvoorzitter. In deze **jubileumeditie - nummer 100!** - blikken we met Piet terug op zijn imposante carrière, maar natuurlijk vooral op zijn periode als voorzitter van het Vervangingsfonds en Participatiefonds. Zijn opvolgster Geke Faber stelde zich alvast voor op ons jubileumcongres. In de volgende Rjentree komt zij aan het woord.

Denis Vijgen
 Directeur Vervangingsfonds

Bladmanagement

Mind the Gap Communicatie,
 Den Haag

Vormgeving

Offermans Design, Valkenswaard

Drukwerk

Stribos Graphic Group B.V., Waalre

Download

Zowel de complete uitgave van Rjentree als de losse artikelen zijn te downloaden van www.vervangingsfonds.nl.

© Copyright

Overname van artikelen of gedeelten daarvan is toegestaan na voorafgaande toestemming van de redactie met bronvermelding. Aan de informatie in deze periodiek kunnen geen rechten worden ontleend.

De redactie is bereikbaar via communicatie@vfpf.nl.

Invallers aan het woord

*Invallers zijn onmisbaar. Maar wat drijft
deze stille krachten? Waar komt hun passie
voor onderwijs vandaan? En niet onbelangrijk:
waar lopen zij in de praktijk tegenaan?
Wij interviewden zes invallers over
hun uitdagende baan.*

Frans van Deun (63)

Frans van Deun is een zeer ervaren basisschooldocent en zit al sinds zijn 22e in het onderwijs. Hij werkt op dit moment vier dagen per week voor de invalpoule van RTC Cella in de regio Alphen a/d Rijn. In de afgelopen jaren was hij directeur van een basisschool, maar hij heeft er bewust voor gekozen om weer als invaller aan het werk te gaan. Het fijne aan invallen vindt hij dat je je alleen bezig hoeft te houden met het onderwijs en niet met de randzaken. 'Je hoeft bijvoorbeeld niet mee te denken over Kerst en Sinterklaas. Dat komt er als vaste docent allemaal bij.' Als oud-schooldirecteur krijgt hij niet de makkelijkste klussen.

'Bewust gekozen als invaller aan de slag te gaan.'

Op dit moment geeft hij samen met een andere invaller van RTC Cella les aan een uitdagende klas met groep 8-leerlingen. Maar juist daar vindt hij het een uitdaging om zicht te krijgen op het gedrag van de leerlingen en te zorgen dat ze straks klaar zijn voor het voortgezet onderwijs. Verder heeft hij veel aan het feit dat hij vroeger schooldirecteur was. Met die ervaring adviseert hij scholen bij het uitvallen van docenten. Hij snapt wel dat sommige invallers niet de waardering van ouders en scholen voelen. 'Het gevoel dat je nergens bij hoort, heb ik ook af en toe. Maar de waardering van ouders en scholen komt natuurlijk niet vanzelf. Je moet jezelf laten zien.'

Tanja Suijker (36)

Tanja heeft 12,5 ervaring als invaller in het onderwijs. Op dit moment doet ze een langdurige vervanging bij basisschool de Klipper in Hoorn. Maar in maart zal ze weer weg moeten bij deze stichting, omdat ze niet opnieuw een tijdelijk contract kan krijgen. Deze financiële onzekerheid vindt ze wel erg vervelend. Eerder al moest ze 3 maanden stoppen met werken, omdat ze geen vast contract kreeg. Op dat moment heeft ze serieus nagedacht of ze niet wilde stoppen. Toch is ze weer opnieuw begonnen als invaller omdat ze het werk wel erg leuk vindt. Via een uitzendbureau- en detachingsbureau heeft ze op dit moment ook nog twee

'Waardering van ouders en scholen moet je ook een beetje als invaller verdienen.'

0-uren contracten bij verschillende stichtingen die het invalwerk coördineren in de regio Hoorn. 'Ik merk dat ouders mij wel heel erg waarderen, zeker als ik ergens langdurig inval. Maar bij oudergesprekken kiezen ze er dan toch soms voor om het gesprek te voeren met een collega die wel vast in dienst is'. Toch kiest ze wel bewust voor het invallen omdat ze de variatie erg leuk vindt. 'Ik vind het leuke aan invallen dat ik bij heel veel verschillende klassen en scholen over de vloer kom. Die waardering van ouders en scholen moet je als invaller ook een beetje verdienen.'

Lia van Gestel (27)

Met heel veel plezier werkt Lia van Gestel (27) als vaste invaller op de Emiliusschool in Son. De school geeft speciaal onderwijs aan kinderen tussen de 4-20 jaar met een meervoudige beperking. Dat zorgt ervoor dat jonge docenten die van de Pabo komen niet meteen volledig aan de slag kunnen op de school maar een

‘In het speciaal onderwijs zijn kinderen gebaat bij een vaste invaller.’

interne opleiding krijgen. Lia werkte eerst als stagiaire op de school, werkte daarna op andere scholen maar ging in maart toch weer aan de slag op de Emiliusschool. ‘Ik kreeg echt een beetje heimwee naar deze school en de mensen. Het leukste vind ik om te zien hoe kinderen met een beperking door de lessen hun zintuigen verder ontwikkelen’. Lia werkt in een vast team met docenten en zorgverleners, want je staat nooit alleen voor de klas. Leerlingen hebben vaak extra zorg nodig en daarom is het fijn dat de Emiliusschool op haar kan rekenen als vaste invaller. Lia is op de hoogte van de medische achtergrond en andere bijzonderheden van de kinderen. ‘Ik weet ‘s ochtends voordat ik op school kom niet voor welke klas ik sta. Maar ik ken de klassen inmiddels goed en hetzelfde geldt voor het team waarin ik werk. Daardoor voel ik mij erg gewaardeerd als invaller’.

Marijn van der Meij (22)

Het liefste volgt Marijn van der Meij kinderen in hun ontwikkeling en laat ze de leerlingen inzien wat ze kunnen bereiken als ze maar in zichzelf geloven. Op dit moment is ze vaste juf voor klas 1, 2 en 3 op basisschool De Heydonck in Best, maar vorig jaar viel ze nog in op verschillende scholen in de regio Eindhoven. ‘Ik merkte dat het lastig was om het verschil voor kinderen te maken omdat je maar een beperkte rol speelt in hun ontwikkeling. Je werkt een dag voor een klas en dan trek je de deur weer achter je dicht.’ Invallen voelde voor Marijn soms als een onzeker bestaan. ‘s Ochtends stond ze vroeg op, maar wist ze niet of ze wel moest

‘Soms miste ik ook gewoon een stukje waardering.’

werken. ‘Ik had niet altijd een voldaan gevoel aan het einde van de dag. Soms miste ik ook de waardering, bijvoorbeeld een collega die even tegen je zegt dat ze blij met je zijn. Dat is ook niet heel vreemd als je helemaal nieuw bent op een school.’ Volgens Marijn zou het helpen als invallers vaker gekoppeld worden aan een kleinere groep scholen. ‘Dat zorgt ervoor dat je de scholen, de kinderen en de verschillende teams beter kent en je weet wat er van je verwacht wordt.’

Johanneke Schuurman (37)

Juist in de verschillende scholen, klassen en collega's vindt Johanneke Schuurman de uitdaging als ze invalt. Inmiddels werkt ze al 14 jaar in het onderwijs. 'Elke dag is anders, je verveelt je nooit'. Drie dagen per week staat ze voor de klas, een dag op haar vaste stamschool De Sterappel in het Gelderse Lienden en twee

.....

'Wat ik bijzonder vind, is dat je soms op scholen komt waar niets klaarligt.'

.....

dagen per week werkt ze via de invalpool van Ippon. 'Ik kan in dit werk echt mijn ei kwijt door met mijn creativiteit elke keer weer iets nieuws te verzinnen voor mijn lessen.' Meestal is alles goed geregeld als ze een dag moet invallen, maar dat is niet altijd het geval. 'Wat ik bijzonder vind, is dat je soms op scholen komt waar ze geen dagprogramma hebben en er verder niks klaarligt. Dan moet je zelf gaan uitvinden waar de wachtwoorden en digicodes liggen. Ook maak ik soms mee dat de directeur van de school zich niet aan mij voorstelt en ik daardoor niet weet waar ik me aan het einde van de dag moet afmelden. Het zou heel erg helpen als elke school een standaardformulier zou hebben waar de wachtwoorden en ander belangrijke informatie al op staat. Dan kun je als invaller meteen aan de slag.'

Marie-Louise Veenekamp (56)

Een baan als professioneel invaller was voor Marie-Louise een bewuste keuze. Eerder combineerde ze een vaste klas met het invalwerk, tot ze een brief in de bus kreeg met de vraag of ze fulltime aan de slag wilde als invaller. Via Stichting de Morgenwijzer wordt ze gedetacheerd bij RTC Cella (regio Alphen aan de Rijn). 'Ik heb een app op mijn telefoon waarmee ik kan zien wanneer ik waar moet invallen, welke klas ik moet lesgeven en of er nog andere bijzonderheden zijn. Dat geeft mij een heel goed overzicht.' Toch blijkt 's ochtends niet altijd alles op orde als ze arriveert op een school. 'Soms zijn de inlogcodes niet

.....

'Mijn ervaring is dat je als invaller open moet staan voor nieuwe ervaringen.'

.....

opgeschreven en dat zorgt wel voor wat oponthoud voordat ik met de les kan beginnen'. Aan het einde van de dag schrijft ze een verslag van haar werkdag voor de school. 'Dat vind ik heel belangrijk. Want dan bedenk ik: hoe heb ik het eigenlijk gedaan vandaag? Mijn ervaring is dat je als invaller open moet staan voor nieuwe ervaringen. Het is aan jou om er een leuke en leerzame dag van te maken. Daar hoort ook bij dat je niet direct een oordeel velt over de werkwijze van een school.'

.....

**Wilt u meer weten over hoe deze invallers hun werk ervaren?
Bekijk de filmpjes van hun interviews op onze Facebookpagina:
<https://www.facebook.com/vervangingsfonds>**

Media-aandacht voor invaller

 Diana Kleinjans

Al 25 jaar staan vervangers centraal bij de activiteiten van het Vervangingsfonds. Toch staan ze weinig in het middelpunt.

Te weinig. Ook ouders van kinderen in het primair onderwijs schatten in dat het werk van invallers zwaar is en vinden dat zij ook meer waardering verdienen.

Eind november is daarom een mini-campagne gestart met vervangers in de hoofdrol. Onder het motto *Ode aan de Invaller* wil het Vervangingsfonds alle invallers in het zonnetje zetten en roept schoolbesturen en ouders op hetzelfde te doen. Symbool van de campagne is een papieren vliegtuigje.

Vervangers in de hoofdrol

Op een speciale Facebookpagina www.facebook.com/vervangingsfonds zijn verschillende filmpjes te zien waarin zes invallers uit het hele land aan het woord komen. Vanuit het

eigen perspectief schetsen zij wat hun motivatie is om als invaller te werken en waar ze in de praktijk tegenaan lopen. Aan het einde van sommige filmpjes is aan de kinderen gevraagd om ook een complimentje te geven aan hun invaljuf of -meester.

Dit mochten ze opschrijven op een papiertje dat ze later konden vouwen tot papieren vliegtuigje en gooien naar hun leerkracht.

Zo kreeg juf Tanja een superlief 'vliegtuigje' met de tekst:

"Juf Tanja is wel streng maar kom op dat hoort erbij.

Ze is ook mooi, cool, lief."

De enthousiaste hoofdrolspelers zijn Frans van Deun (RTC Cella, Alphen aan de Rijn), Marie-Louise Veenekamp (RTC Cella), Tanja Suijker (Stichting Talent, Hoorn), Lia van Gestel (Emiliusschool, Son), Marijn van der Meij (De Heydonck, Best), Johanneke Schuurman (De Sterappel, Lienden). In deze RJentree zijn interviews met hen terug te lezen.

Een op tien leerlingen dagje thuis door zieke leerkracht

De meeste ouders vinden dat invallers het verdienen om in het zonnetje gezet te worden, maar wat vinden ouders van basisschoolleerlingen eigenlijk? Om daar een antwoord op te krijgen, deed het Vervangingsfonds een onderzoek onder 1.031 ouders. Zij geven invallers gemiddeld 6,8 en zijn vooral positief over het enthousiasme en de nieuwe ideeën van invallers. Bovendien verdienen invallers meer waardering volgens de ouders. Verderop in deze Rjntree (pagina 10) meer over de resultaten van het onderzoek.

Het onderzoek

Wij kunnen wel vinden dat invallers het verdienen om in het zonnetje gezet te worden, maar wat vinden ouders van basisschoolleerlingen eigenlijk? Om daar een antwoord op te krijgen, deed het Vervangingsfonds een onderzoek onder 1.031 ouders. Zij geven invallers gemiddeld 6,8 en zijn vooral positief over het enthousiasme en de nieuwe ideeën van invallers. Bovendien verdienen invallers meer waardering volgens de ouders. Verderop in deze Rjntree (pagina 10) meer over de resultaten van het onderzoek.

Invallers in het nieuws

Op de ochtend van het jubileumcongres op 21 november jl. pakten de media het nieuws en de cijfers over de invallers breed op. Met een groot artikel in het Algemeen Dagblad, RTL Nieuws,

Goedemorgen Nederland, Radio1, Radio2 en nog veel meer. En als kers op de taart een item in het Jeugdjournaal en een uitgebreid interview met invaller Tanja Suijker in Hart van Nederland!

Invaller-experience

Wilt u ook een keer het ochtendritueel van een invaller meemaken? Doe dan mee met de zogenaamde Invaller-experience en ervaar hoe invallen in de praktijk werkt. Van 's morgens vroeg een appje van de directeur tot haasten naar de betreffende school. *Kijk voor meer informatie op www.facebook.com/vervangingsfonds.*

Eén op de tien kinderen weleens naar huis gestuurd

.....

Het lerarentekort in het basisonderwijs is een groeiend probleem dat niet alleen effect heeft op docenten zelf, maar ook op de beschikbaarheid van invallers die scholen uit de brand helpen als een leerkracht ziek is. Uit gegevens van het Vervangingsfonds blijkt dat in het afgelopen schooljaar (2016-2017) ruim 24 duizend personen als vervanger zijn ingezet, gemiddeld 313 per dag.

.....

Diana Kleinjans

Het Vervangingsfonds heeft Kien/Panelwizard onderzoek laten doen onder ruim 1000 ouders en daaruit kwam naar voren dat bijna driekwart van de basisschoolleerlingen het afgelopen schooljaar minstens één keer een vervanger voor de klas had. Bijna de helft van de kinderen kreeg te maken met verschillende invallers. Van een op de tien kinderen is hun klas weleens voor één dag of langer naar huis gestuurd omdat er geen invaller beschikbaar was.

Ouders geven invallers een 6,8

Acht op de tien ouders verwachten van de school dat deze zorgt dat er alle uren een gekwalificeerde leerkracht voor de klas staat. 59% denkt dat een goede invalleerkracht een kind minstens evenveel kan bieden als de vaste leerkracht. Ouders hebben het liefst een vaste vervanger voor de klas zoals een gepensioneerde docent (76%), een ouder met lesbevoegdheid (59%) of een PABO-student (51%).

Ouders geven de invallers een voldoende, gemiddeld een 6,8. Ze zijn vaak positief over het feit dat er een nieuw gezicht voor de klas staat met nieuwe ideeën en een andere manier van lesgeven. Invallers worden het beste beoordeeld op hun enthousiasme.

Taak van school en overheid

Het inzetten van een ouder en/of ander schoolpersoneel zonder lesbevoegdheid vindt het merendeel onacceptabel. Het is de taak van de school, maar ook van de overheid om altijd voor een geschikte vervanger te zorgen. Hoewel 62% er begrip voor heeft dat er niet altijd direct een oplossing is, vinden ouders wel dat kinderen onder schooltijd altijd op school terecht moeten kunnen (82%) en dat ze nooit naar huis gestuurd mogen worden (67%).

Klassen weleens naar huis gestuurd

Als er geen invaller beschikbaar is vallen scholen terug op alternatieven. Bij 28% werden leerlingen verdeeld over andere klassen, bij 21% nam de schoolleiding/directeur de klas over. Van een op de tien kinderen is hun klas ook weleens voor één dag of langer naar huis gestuurd.

Invallers verdienen meer waardering

Denis Vijgen: 'Uit interviews blijkt dat het voor invallers niet altijd even makkelijk is. Ze lopen aan tegen scholen met verschillende lesmethodes en verschillende visies op onderwijs. Bovendien ervaren sommige invallers financiële onzekerheid door de huidige wetgeving. Waardering krijgen invallers pas als er echt contact is met kinderen en de ouder. En dat missen invallers vaak omdat ze de deur dichttrekken en de volgende dag weer voor een andere klas staan.'

Ruim tweederde van de ouders (67%) denkt dat invallers weleens te weinig waardering krijgen vanuit de ouders en 53% denkt dat invallers weleens te weinig waardering krijgen vanuit de school. 60% van de ouders denkt dat invallers weleens aan hun lot overgelaten worden, dat zij te weinig ondersteund worden door andere leerkrachten (59%) en/of door de school te weinig als onderdeel van het team worden gezien (55%). Volgens het gros van de ouders (88%) moet er iets gedaan worden om invallers meer te laten voelen dat ze worden gewaardeerd. Bijvoorbeeld door garantie op een minimaal aantal uren werk per week (74%), de kans op een vaste baan (73%), betere begeleiding vanuit de schoolleiding (71%) en betere begeleiding van de vaste leerkrachten (69%).

Meer informatie

De publicatie van het onderzoek is terug te vinden op www.vervangingsfonds.nl.

*Invaller centraal tijdens
bijzondere jubileumavond*

Ode aan de Invaller

Het Muntgebouw in Utrecht is feestelijk verlicht. De unieke sfeer van het monumentale pand belooft de honderd aanwezigen een bijzondere avond, waarop stil gestaan wordt bij 25 jaar Vervangingsfonds. En dat wordt het ook.

 Caroline Evenhuis

Na een ontvangstdrankje worden de aanwezigen door oud-Tweede Kamer voorzitter en politica Gerdi Verbeet in het Auditorium welkom geheten. Zij verheugt zich er op om er een mooie avond van te maken. 'Mijn wortels liggen hier, in het onderwijs. Mijn ouders werkten er allebei en zowel mijn broer als ik zijn leraar geworden. Omdat er in de tijd dat ik afstudeerde weinig werk was voor leraren, ben ik begonnen als invaller. Kortom: ik ben hier helemaal op mijn plek.'

Het gezelschap is gemêleerd. Van schoolbestuurders, HR-managers tot aan invalkrachten. Gastheer Denis Vijgen, directeur van het Vervangingsfonds, zet de reden van deze feestelijke avond andermaal uiteen. 'Het Vervangingsfonds bestaat 25 jaar. Dat betekent 25 jaar vervangers voor de klas. En dat is precies waar het om gaat. De totstandkoming van het fonds was er in 1992 op gericht om bij vervanging altijd gekwalificeerde leerkrachten voor de klas te plaatsen zonder dat de financiering hiervoor een belemmering vormt. En dat is nog steeds het uitgangspunt.' Het zijn de invalkrachten die deze avond centraal staan.

Ode aan de Invaller.

Playmobil

Aandacht voor de invaller kan de aanwezigen deze dag niet ontgaan zijn, want de landelijke media staan er bol van. Reden hiervoor is de publicatie van de uitkomsten van het onderzoek dat het Vervangingsfonds onder duizend ouders van leerlingen in het basisonderwijs heeft laten uitvoeren.

Op het grote scherm in het Auditorium trekken welbekende playmobil-poppetjes de aandacht. Zij maken de uitslag van het onderzoek visueel. Het gros van de ouders is blij dat er invallers voor de klas staan. Kinderen naar huis sturen, vinden ze geen goed idee. En ondanks het belang dat ouders hechten aan de invaller, krijgen ze van de schoolbesturen niet altijd de waardering die ze verdienen. Gerdi Verbeet vraagt invaller Marijn van der Meij of zij dat herkent. 'Ja, helaas wel. Iedereen is in de ochtend heel erg druk en heeft niet altijd tijd voor je. Dat vind ik weleens lastig. Het is niet overal zo, maar het is soms wel een beetje zoeken naar je plaats.'

Na het plenaire deel verplaatst het toneel van de avond zich naar de Productieruimte van het Muntgebouw. Een prachtige zaal met grote ronde tafels. De informele sfeer voelt ontspannen aan. Verwachtingsvol nemen de aanwezigen plaats.

Claire Boonstra

Tussen de gangen van het jubileumdiner door, houden een aantal sprekers inspirerende presentaties.

Claire Boonstra bijt de spits af. Zij studeerde civiele techniek in Delft en werd in 2011 genomineerd als Technology Pioneer, maar haar passie is onderwijs. Zij richtte daarom Operation Education op. Ze gaat van start en zet meteen de zaal op scherp door hen een aantal filosofische vragen voor te leggen. 'Wat is het hogere doel van onderwijs? Waarom doen we wat we doen?' Om er meteen het antwoord achteraan te geven: 'Dat weten we eigenlijk niet.' Als voorbeeld noemt ze het fenomeen zomervakantie. 'Voorheen kende de lange zomervakantie een functionele invulling. Kinderen konden dan immers hun ouders helpen met de oogst. De elite gebruikte de vrije weken om langdurig naar hun zomerhuizen te vertrekken. Maar waarom hanteren we nu nog steeds een dergelijke periode? Niemand die het weet. Het houdt eigenlijk alleen maar de ongelijkheid in stand', concludeert Boonstra.

Ze heeft met haar bedrijf gezocht naar een wetenschappelijke onderbouwing van het huidige onderwijsstelsel. 'Die is er gewoonweg niet.' Als we nu met de inrichting van het onderwijs in wereld A zitten, moeten we wat mij betreft naar wereld B. Minder sturen op prestaties en economische scores maar veel meer een omgeving creëren waarin kinderen zich individueel en breed kunnen ontwikkelen zodat ze binnen de maatschappij hun talenten kwijt kunnen. Individu en maatschappij staan niet los van elkaar! Wat ze wel al ziet, is dat er enorm veel beweging in het Nederlands onderwijsstelsel zit. Een beweging die de goede kant op gaat. In lesgeven, maar ook qua organisatie. 'Zo zijn er scholen zonder klaslokalen. Als een leerkracht een dag verzuimt, dan hoeft er geen vervanger te komen, omdat ze dit met elkaar

kunnen oplossen.' Boonstra roept alle schoolbesturen op om het met elkaar over het onderwijsstelsel te hebben. 'We willen allemaal hetzelfde en willen samen bouwen aan het onderwijs van de toekomst. Laten we dan vooral met elkaar kijken naar de mogelijkheden.'

Haar inspirerende betoog ontlokt de zaal meteen een aantal vragen. 'Hoe zijn die scholen het dan zo anders gaan doen? Hoe is dat ontstaan? En hoe staat het met de kwaliteit van het onderwijs die deze scholen bieden?' Maar vooral: hoe kom je van A naar B? En dat is precies wat Claire Boonstra met haar betoog voor ogen heeft. Een dialoog.

Invallers in beeld

Van een zestal invallers zijn mooie video-portretten gemaakt. Die van Tanja Suijker en Marijn van der Meij zijn op de jubileumavond vertoond. Openhartig vertellen ze over de leuke en de minder leuke kanten van het invaller-zijn. Enerzijds zien zij als groot voordeel de afwisseling van het werk, anderzijds zorgt deze afwisseling ook voor onrust. 'Je staat iedere dag op tijd op, maar je weet nooit of je die dag wordt opgeroepen.' Beide invallers zijn het erover eens dat ze soms wel een stukje waardering missen. Hun vertellingen zetten de aanwezigen van de avond aan het denken. 'We moeten vaker in de huid van de invaller kruipen en ze duidelijk meer betrekken bij het team', klinkt het aan een van de tafels. De filmpjes van de zes invallers zijn te zien op www.facebook.com/vervangingsfonds.

Toon Gerbrands

De tweede inspirator van de avond is de sympathieke oud volleybalspeler en -coach en thans algemeen directeur van PSV, Toon Gerbrands. Vorig jaar verscheen er een groot artikel

.....

“Een goed presterend team bestaat niet alleen uit elf spelers. Ook de reserves zijn ontzettend belangrijk”

in het NRC over zijn leiderschap onder de kop ‘Je kunt iedere voetbalclub een Toon Gerbrands.’

Toon Gerbrands neemt de zaal mee naar de wereld van het voetbal. Een wereld die opvallend veel overeenkomsten met die van het onderwijs vertoont. Hoe zit dat? ‘Een voetbalteam bestaat uit diverse spelers. Deze hebben allen verschillende karakters en culturen, maar verschillen ook van leeftijd en generatie’, licht Gerbrands toe. ‘De trainer moet daar met zijn staf goed mee om kunnen gaan. Iedereen aandacht geven, elk talent ontwikkelen. En dat is binnen een voetbalselectie niet makkelijk maar op papier eenvoudiger dan binnen een schoolklas. Ga maar na: voor een staf van vijf man is het makkelijker om 18 spelers aandacht te geven dan een leerkracht kan doen met een klas van 25 kinderen! Met passend onderwijs er nog eens bij. Daarnaast geloof ik slechts in professionele organisaties. Voetballers en werknemers functioneren beter als de randvoorwaarden goed zijn ingevuld. Dat stelt eisen aan een organisatie en een directeur’, aldus Gerbrands. En daarbinnen gelden geen excuses. Er moet sprake zijn van duidelijke taken en verantwoordelijkheden. Ik ben ervan overtuigd dat dit ook opgaat voor het onderwijs. En last but not least: een goed presterend team bestaat niet alleen uit elf spelers. Ook de reserves zijn ontzettend belangrijk. De hele selectie

bepaalt of succes gehaald wordt. Een mooi bruggetje naar het thema van vanavond. Koester de invallers! Zorg ervoor dat zij zich door een goede samenwerking binnen het team en via een goede communicatie gewaardeerd voelen.’

Ter inspiratie hiervoor ontvingen de aanwezigen het boek over leiderschap van Toon Gerbrands ‘Presteren kent geen compromis. Het is goed of het is slecht.’

Mystery guest

Tegen het einde van het jubileumcongres verrast Gerdi Verbeet de aanwezigen met de aankondiging van een Mystery Guest. Eind van het jaar neemt Mr. P.H. (Piet) Holthuis afscheid als voorzitter van het Vervangingsfonds en Participatiefonds. Hij wordt opgevolgd door bestuurster en politica Geke Faber. Het introduceren van zijn opvolgster op deze bijzondere avond was het uitgelezen moment.

Gerdi Verbeet vraagt haar waarom ze deze positie wil gaan bekleden. ‘Het spreekt mij enorm aan om onafhankelijk voorzitter te zijn van een bestuur dat gekenmerkt wordt door uiteenlopende belangen, waar stevig gediscussieerd wordt en waar uiteindelijk gemeenschappelijke beslissingen voor de gehele sector worden genomen’, licht Faber enthousiast toe. ‘Ik kom bovendien uit een onderwijzersfamilie. Er werd bij ons thuis veel over het onderwijs gesproken waar ik veel dierbare herinneringen aan heb. Het was dan ook een genoegen om naar de diverse presentaties en interviews van vanavond te luisteren. Inspiratie genoeg!’

De avond wordt afgesloten met een laatste filmpje, waarna avondvoorzitter Gerdi Verbeet een ieder bedankt voor de belangstelling en een goede reis terug naar huis wenst.

Sprekers aan het woord

‘Wat is eigenlijk het doel van ons onderwijs?’

Onderwijsinnovator Claire Boonstra mocht tijdens het Inspiratiediner *Ode aan de Invaller* het spits afbijten met een prikkelend verhaal waarmee ze schoolbesturen aan het denken zet. Waarom hebben we ons onderwijssysteem eigenlijk zo ingericht dat docenten in hun dagelijks werk vooral bezig zijn met vinkjes, cijfers en ranglijstjes? En waarom streven we niet naar het ontplooiën van ieders potentieel?

 Emiel Lijbrink

Al vroeg dacht Claire Boonstra na over het functioneren van ons onderwijssysteem. Dat blijkt wel uit een opstel dat zij al op haar 17e schreef. Hierin ging ze in op voorbeelden in haar directe omgeving van mensen die ergens briljant in waren, maar die niet mooi ‘rond’ ontwikkeld waren en daardoor niet opvielen in het onderwijssysteem. Ze eindigde haar opstel met de woorden:

“Het zou zo fijn zijn als ieder mens zodanig onderwijs zou kunnen krijgen dat hij zijn eigen grenzen kan bereiken. Misschien is dat in de toekomst ooit nog wel te verwezenlijken als er meer inzicht komt in de menselijke geest.”

Haar leraar Nederlands gaf in zijn commentaar aan dat hij deze conclusie wel erg idealistisch en weinig realistisch vond. Voordat Boonstra besloot om zich volledig toe te leggen op onderwijs, werkte ze onder andere bij KPN en Unilever en zette ze het augmented realityplatform Layar op. Met Operation Education

probeert ze nu schoolbesturen en andere onderwijsprofessionals handvatten voor de toekomst te geven. Het roer kan om, maar dat betekent wel dat scholen, ouders, onderwijzers en ook invallers eerst moeten bepalen wat eigenlijk het doel van ons onderwijs is. Claire vroeg daarom aan de bij het inspiratiediner aanwezige schoolbesturen: ‘Wie vindt dat onderwijs zou moeten draaien om hoge scores, hoge diploma’s, hoog in de ranglijsten, hoge economische waarde?’ Geen enkele bestuurder steekt zijn hand op, maar juist aan deze punten besteedde de Onderwijsinspectie aandacht in haar laatste rapport ‘Staat van het Onderwijs’. Of: ‘Zou onderwijs moeten draaien om het ontwikkelen van ieders eigen en unieke potentieel, leren voor het leven en bijdragen aan een betere wereld: vredig, gelukkig, gezond en duurzaam.’ Uiteraard kon niemand in de zaal het hiermee oneens zijn.

Doorbreek de status quo!

Toch zijn er veel scholen die het lastig vinden om hier ook daadwerkelijk naar te handelen. De status quo blijkt voor

velen moeilijk om te doorbreken. ‘Er is sprake van een flinke ontkoppeling, niet alleen in de samenleving, maar ook in onszelf. We voelen, vinden en weten vaak diep van binnen wel wat het goede is, maar we handelen er niet voldoende naar,’ aldus Boonstra.

Om te kunnen veranderen moeten we ons bovendien eerst afvragen: ‘Waarom doen we het eigenlijk op de manier waarop ze het doen? Waarom hebben we eigenlijk lange zomervakanties? Waarom een centraal eindexamen? Waarom klaslokalen? Waarom kunnen kinderen blijven zitten?’ Deze zaken lijken zo vanzelfsprekend, maar zijn ze dat eigenlijk wel? Onder de titel #onderwijsvragen onderzocht Boonstra voor Operation Education deze vragen en sprak er tweewekelijks over op BNR Nieuwsradio. Wat bleek? Voor veel van deze gewoontes bestaat geen wetenschappelijke onderbouwing dat ze bijdragen aan de ontwikkeling van een kind of aan de samenleving. Sterker nog, sommige gewoontes zijn zelfs bewezen slecht voor de ontwikkeling van een kind. Zo blijkt uit internationaal onderzoek dat zitten blijven nauwelijks effect heeft op de cognitieve ontwikkeling van kinderen. En lange zomervakanties dragen bij aan de ongelijkheid tussen kinderen omdat kinderen uit lagere sociaaleconomische klassen tijdens de zomermaanden minder uitgedaagd worden en hun ‘zomerdip’ daardoor extra groot is.

Het systeem zijn wij

Invallers, vaste docenten, klassenassistenten, schoolbesturen, ouders, leerlingen, het systeem zijn wij. En dat betekent volgens Boonstra dat wij allemaal het lef moeten hebben om te veranderen. ‘Dit systeem gaat niet over de minister of over de inspectie of over de leerplicht. Het gaat over ‘wij’. Iedereen die beslissingen neemt, oefent met zijn of haar keuzes invloed uit op dat systeem.’ Ook invallers kunnen volgens Boonstra hun steentje

bijdragen. ‘Juist invallers kunnen op het schoolteam een positieve invloed uitoefenen, omdat zij ervaringen vanuit verschillende scholen mee kunnen nemen en dus minder dan vaste krachten gewend zijn aan de ‘status quo’.’

Moeten invallers dan geen superhelden zijn als ze buiten het afdraaien van een les voor een vreemde klas zich ook nog met de individuele ontwikkeling van kinderen moeten bezighouden? ‘Als invaller alleen ga je het niet redden. Het vergt een gezamenlijke inspanning. Een schoolbestuur dat zich optimaal inzet voor het ontwikkelen van het leiderschap van zowel de schoolleider, als de leraren en de leerlingen, is van cruciaal belang. Schoolbesturen moeten in staat zijn de school als levend organisme te ontwikkelen, een divers ecosysteem waarin iedereen er op de eigen unieke manier toe doet. Eigenlijk zouden er in het onderwijs alleen maar super heroes moeten werken, met minder zouden we geen genoegen moeten nemen, want onderwijs bepaalt voor een belangrijk deel hoe onze samenleving er in de toekomst uitziet,’ besluit Boonstra.

.....

‘Schoolbesturen moeten in staat zijn de school als levend organisme te ontwikkelen, een divers ecosysteem waarin iedereen er op de eigen unieke manier toe doet.’

Sprekers aan het woord

‘Succes draait volledig om mensen, die goed functioneren’

.....

Meer dan 100 verzoeken krijgt algemeen directeur van PSV Toon Gerbrands jaarlijks om als spreker op te treden. Op een hoop verzoeken gaat hij daarom ook niet in. Maar voor het inspiratiediner *Ode aan de Invaller* was hij enthousiast om zijn kennis over duurzaam presteren met schoolbesturen te delen. ‘Presteren kent geen compromis, dat geldt niet alleen voor het voetbal maar ook voor het onderwijs.’

.....

Wat is nou eigenlijk de parallel tussen scholen en topsport? ‘Je bent met jonge mensen bezig die je naar de volgende fase van hun leven brengt. De ene keer is iemand heel goed in voetballen dan komen ze bij PSV en soms hebben ze een ander talent en dan blijven ze op school en leren ze een ander vak,’ aldus Gerbrands. In de snelkookpan van het Nederlandse topvoetbal bewees hij zich in de afgelopen jaren als prestatie-manager. In 2014/2015 en 2015/2016 greep PSV onder zijn leiding de landstitel en op het moment van schrijven van dit artikel staat PSV bovenaan in het linker rijtje.

Prestatiegericht

Toen Gerbrands in 2014 aantrad als directeur moest hij ervoor zorgen dat PSV weer prestatiegericht werd. Dat betekende dat de organisatie een duidelijk doel moest stellen: kampioen worden. Om dat doel te behalen stelde hij een lijstje op met voorwaarden waaraan een professionele organisatie moet voldoen: duidelijke verantwoordelijkheden, feedback op topniveau, geen excuses, voorbeeldgedrag van de leiders, voor prestaties betaal je een prijs, volledig commitment van iedereen. ‘Scholen zouden hun bestuur vaker een soortgelijk lijstje moeten voorleggen om te zorgen dat leerlingen hun talent volledig ontwikkelen’, aldus de directeur van PSV.

Invallers in het basisonderwijs hebben het volgens Gerbrands in vergelijking met de staf van PSV een stuk moeilijker. ‘Bij PSV duurt het minimaal zes weken om het teambuildingsproces een beetje op orde te krijgen. De selectie van PSV bestaat uit 18 mensen, dit betekent dat de staf uiteindelijk 143 relaties moet managen. Dat is al een hele complexe situatie, maar het werk van een invaller is nog oneindig veel moeilijker. Bij een klas van 25 kinderen zijn er al 297 relaties en dan staat een invaller er ook nog eens alleen voor. Eigenlijk zouden we moeten erkennen dat het werk van een invaller veel moeilijker is dan in een vast team werken en dat ze daarom ook meer zouden moeten verdienen. Zes coaches verdienen samen vele tonnen per jaar, volgens mij haalt een invaller dat niet,’ grapt Gerbrands.

Zowel de directie van PSV als invallers moeten kunnen omgaan met verschillen tussen hun pupillen. Die verschillen zijn er onder andere op het gebied van karakter, cultuur en generatie. ‘Die jonge spelers van onze club verdienen meer dan de directie en lopen rond met gekleurde kapsels, tatoos en oorbellen. Dat moeten wij dan zien te managen. En de interessante vraag is dan: Wie luistert er naar wie? Als zij die bal erin schieten dan vindt u mij een goede directeur. Dus ik heb al lang door hoe het werkt.’

Dompel je onder in hun wereld

Om ervoor te zorgen dat leerlingen (en voetballers) optimaal presteren is het volgens Gerbrands van groot belang om je onder te dompelen in hun wereld. 'Bij PSV maakte ik wel eens een praatje met Memphis Depay, die op dat moment een van de beste spelers van ons elftal was. Dan vertelde hij over zijn hond Simba. Een paar weken later vroeg ik hem bij een Europese wedstrijd wie er op zijn hond paste. Op die manier kom je echt dichterbij iemand. Binnen het onderwijs is dat minstens zo belangrijk. Wat houdt jongeren bezig? Waar dromen ze van? Die vragen doen er toe. Succes draait volledig om mensen, die goed functioneren. Goede cijfers krijg je als je er voor zorgt dat de mensen waarmee je werkt lekker in hun vel zitten.'

Persoonlijke band

Gerbrands heeft ook een persoonlijke connectie met het werk van invallers in het basisonderwijs. Zijn dochter is docente, is zelf begonnen als invaller en geeft op dit moment les aan een klas met hoogbegaafde leerlingen. 'Dat kan je ook wel topsport noemen'. Leerlingen weten zelf ook best wat goed onderwijs is. Daarom vroeg hij aan zijn dochter om haar leerlingen om tips te vragen voor de aanwezige schoolbesturen.

En dit vonden haar schoolkinderen ervan:

- Weg met de onderwijsinspectie, de leerkrachten worden er nerveus van en dat is niet leuk voor ons
- Gebruik geen verkleinwoorden, wij zijn volwassenen met een jonge leeftijd
- Luister naar ons, wij kunnen de leerkracht ook wat leren
- Leerkrachten moeten allemaal een cursus humor volgen

‘Onderwijs doe je nooit alleen’

Een interview met aftredend voorzitter Mr. P.H. (Piet) Holthuis

Acht jaar geleden nam voorzitter, Mr. P.H. (Piet) Holthuis, de voorzittershamer van Gerard van der Top over. Nu is het zijn beurt om afscheid van de fondsen te nemen en de hamer door te geven aan zijn opvolgster, Geke Faber. Met een kop koffie aan de keukentafel in zijn woning in het prachtige Maastricht blikken we terug op een periode vol veranderingen.

Wim Hooijmans & Caroline Evenhuis

Het curriculum vitae van Piet Holthuis is indrukwekkend. Zo was hij maar liefst bijna 30 jaar in diverse functies werkzaam op het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen. De laatste 5 jaar daarvan als secretaris-generaal en was hij directeur-generaal wetgeving en rechtspraak van het toenmalige ministerie van Justitie en raadsheer plaatsvervanger bij het gerechtshof Den Haag. Een zeer gedegen achtergrond om de scepter over het Vervangingsfonds (en Participatiefonds) te zwaaien. ‘Ik heb al vaak afscheid genomen. Maar deze bestuurlijke functie was echt anders dan de leidinggevende overheidsfuncties die ik hiervoor heb ingevuld’, zo steekt Piet Holthuis van wal.

Bestuurlijke verandering

Het Vervangingsfonds is een stichting die wordt bestuurd door een bestuur. Het bestuur wordt ondersteund door het Bestuursbureau in Rotterdam, dat op zijn beurt de Uitvoeringsorganisatie in Heerlen aanstuurt.

‘Toen ik in 2009 als onafhankelijk voorzitter van het bestuur van het Vervangingsfonds aantrad, bestond deze uit zestien vertegenwoordigers van afzonderlijke werknemers- en werkgeversorganisaties. Die omvang leidde ertoe dat het in het verleden regelmatig lastig bleek om tot slagvaardige besluitvorming te komen. Het was wenselijk om de omvang van het bestuur te verkleinen. Inmiddels

is het aantal leden van het bestuur teruggebracht naar acht.

De neiging van individuele bestuursleden, om het individuele belang ondergeschikt te maken aan het algemeen belang is daardoor bevorderd.’ Vier leden van het bestuur worden voorgedragen door de werknemersorganisaties uit het primair onderwijs, de andere vier door de PO-raad. ‘Dat had nog wel wat voeten in aarde, maar uiteindelijk heeft het geleid tot een werkbare situatie waarbij de partijen gezamenlijk besluiten durven te nemen die ten goede komen aan het gehele scholenveld.’

Zelfstandig bestuursorgaan

Het Vervangingsfonds heeft tijdens het voorzitterschap van Holthuis een aantal onrustige periodes moeten doorstaan. De oorzaak hiervan was in veel opzichten het streven van de politiek om de zelfstandige bestuursorganen terug te dringen en/of af te schaffen. Zelfstandige bestuursorganen voeren legitieme overheidstaken uit, maar - hoewel de minister eindverantwoordelijk is - vallen ze - doorgaans om pragmatische redenen uit het verleden - niet rechtstreeks onder een ministerie. Het Vervangingsfonds – en ook het Participatiefonds – is een zelfstandig bestuursorgaan. ‘De gedachte om alle zbo’s af te schaffen kent geen doordachte filosofische basis’, verklaart Holthuis zich tegenstander. ‘Er zijn tal van ingewikkelde publieke taken, die je niet zomaar rechtstreeks

buiten de publieke sfeer kunt positioneren of in andere handen kunt geven of bij een ministerie kunt onderbrengen. Binnen een zbo-constructie zijn deze vaak veel beter geborgd. En dat komt in het geval van het Vervangingsfonds de totale sector ten goede. Je moet dan echt met hele goede argumenten komen, om te pleiten voor afschaffing ervan. Het heeft mij overigens gerustgesteld dat er in het Regeerakkoord Rutte III niets over is opgenomen.'

Modernisering

Een andere ingrijpende verandering in de bestuursperiode van Holthuis betreft de modernisering van het Vervangingsfonds. In 2010 heeft het bestuur het eigenrisicodragerschap voor de kosten van vervanging geïntroduceerd. In eerste instantie gold

dit alleen voor grote- en middelgrote schoolbesturen. Vervolgens heeft het bestuur in 2014 een aantal cruciale stappen gezet om vorm en verder inhoud te geven aan deze modernisering én om de te hoge onrechtmatigheid substantieel terug te dringen. Vertrekpunt van deze moderniseringsopdracht was het Regeerakkoord Rutte II. Daarin was opgenomen dat met de modernisering van het Vervangingsfonds goed werkgeverschap beloond zou worden.

Holthuis plaatst hierbij wat kanttekeningen. 'We moesten voorzichtig zijn. Je kunt niet zomaar alle schoolbesturen over één kam scheren. Kleine schoolbesturen lopen aanzienlijk meer risico dan grotere. Vooral in krimpgebieden zijn deze schoolbesturen kwetsbaar. Maar er zijn ook voorbeelden van grote besturen

die nog lang niet alles op orde hebben. Er ligt een taak voor het hele scholenveld om blijvend naar de positie van kleine en kwetsbare schoolbesturen te kijken. Schoolbesturen moeten deze verantwoordelijkheid nemen en met elkaar samenwerken. Je bent niet elkaars concurrent. Je hebt een gemeenschappelijk doel in het waarborgen van de kwaliteit en de continuïteit van het onderwijs. En daar moet je dan ook samen aan werken. Solidariteit is hierin heel belangrijk. Schoolbesturen worden alle door dezelfde overheid gefinancierd en moeten in den brede het belang van goed onderwijs onderkennen. Ik ben dan ook tegen een invoering van enige vorm van "marktwerking" in het basisonderwijs. Schoolbesturen behoren niet te opereren op basis van een concurrentiemodel. Het behoort niet te gaan om een onderlinge machtsstrijd, maar juist om samenwerking. Onderwijs doe je nooit alleen.'

'Mijn Vf'

Een goede stap noemt Holthuis de invoering van 'Mijn Vf'.

'Mijn Vf' is het digitale loket van het Vervangingsfonds. Schoolbesturen kunnen via deze omgeving hun financiële positie bij het Vervangingsfonds inzien, declaraties indienen en de poolverantwoording opvoeren.

'Ik weet dat er nog wel wat kinderziektes zijn, maar het staat voor een hele goede aanpak, waar vooral de directeur van het Vervangingsfonds, Denis Vijgen, zich hard voor heeft gemaakt.'

Reglement

Over het reglement is Holthuis heel duidelijk: 'Dat moet minder bureaucratisch.' In het Reglement van het Vervangingsfonds staan de bepalingen voor schoolbesturen om in aanmerking voor vervangingskosten te komen. 'Om administratieve onrechtmatigheden tegen te gaan, is het reglement er de laatste jaren niet gemakkelijker op geworden. Het staat bol van kleine uitzonderingen. Schoolbesturen zijn veel tijd kwijt aan het juist aanleveren van gevraagde data. Ik vind dat er meer ruimte moet

worden gegeven aan de uitvoering. Daar moeten bonden en schoolbesturen hun verantwoordelijkheid nemen. Ze moeten elkaar meer vertrouwen en niet telkens de mazen in de regelgeving opzoeken, want dan komen er steeds meer regels bij.'

Participatiefonds

Het Vervangingsfonds werkt nauw met het Participatiefonds samen. Het Participatiefonds keert onder bepaalde voorwaarden de uitkeringskosten van werkzoekend onderwijspersoneel aan schoolbesturen uit. Een andere verantwoordelijkheid van het Participatiefonds is het ondersteunen van werkzoekenden bij hun re-integratie om daarmee de uitkeringskosten in het primair onderwijs zo laag mogelijk te houden. Daar waar het Vervangingsfonds op zoek is naar vervangers en te kampen heeft met een lerarentekort, zijn er via het Participatiefonds veel werkzoekenden in de sector bekend. 'Het zou mooi zijn als de fondsen op dat vlak elkaar nog meer kunnen versterken', overziet Holthuis de situatie. 'Er zijn zeker gemeenschappelijke belangen, maar je kunt vraag en aanbod niet zomaar één-op-één overzetten. Het

loont zeker de moeite om hier in de nabije toekomst goed naar te kijken. Als de Bedrijfsgezondheidszorg van het Vervangingsfonds effectiever wordt ingezet, dan kan dit zorgen voor minder instroom via het Participatiefonds.'

Tot slot

Piet Holthuis kijkt met heel veel plezier terug op zijn jaren als voorzitter van beide fondsen. 'Ik heb altijd veel belangstelling voor het onderwijs gehad. Ik blijft de sector dan ook zeker volgen. Ik wens Geke Faber veel succes en werkplezier toe.'

Van uitrusten wil Piet Holthuis nog niet weten. 'We zijn 2,5 jaar geleden van Leiden naar Maastricht verhuisd om dichterbij het gezin van onze dochter te gaan wonen. We genieten met volle teugen van onze kleinzonen!'

.....
**'Samenwerken en solidariteit
 zijn heel belangrijk.'**

Vragen?

Stel ze aan het Vervangingsfonds:

Helpdesk Vervangingsfonds

Voor vragen over het reglement, premies en vervangingskosten en het webportaal 'Mijn Vf'.

T 045 - 579 81 07

E helpdesk@vfpf.nl

Arbo Advies Centrum Primair Onderwijs

Voor laagdrempelig en deskundig advies over arbeidsomstandigheden, voor vragen over de Arbocatalogus PO of over de producten en diensten van het Vervangingsfonds.

T 045 - 579 81 81

E aacpo@vfpf.nl

Bestuursbureau Vervangingsfonds

Blaak 22, 3011 TA Rotterdam

T 010 - 217 76 40

E secretariaat@vfpf.org

Digitale nieuwsbrief

Om op de hoogte te blijven van de nieuwste ontwikkelingen rondom welzijn, arbo, vervanging, verzuim en mobiliteit in het primair onderwijs. Aanmelden kan via www.vervangingsfonds.nl/nieuwsbrief.

www.vervangingsfonds.nl

Vervangingsfonds

25